Γιατί να πεθαίνει ένα παιδί;... (Από το Γεροντικόν)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Απριλίου, 2014

ΣΤΑ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΑ, που είναι γεμάτα μ' ολόχρυσες σελίδες ηρωϊκών πράξεων, διαβάζομε την ακόλουθη συγκινητική ιστορία:

Όταν
Αυτοκράτορας στη Ρώμη ήταν ο Μαξιμιανός, μαρτύρησε στην Αίγυπτο γύρω στα 304 ο Άγιος Ούαρος, νεαρός ακόμη αξιωματικός κάποιας Ρωμαϊκής λεγεώνος. Ζηλωτής χριστιανός, συνελήφθη μέσα στις φυλακές που πήγαινε κρυφά για ν' ανακουφίζη και να δίνη θάρρος στους μάρτυρας. Ήλθε έτσι κι η δική του σειρά να χύση το αίμα του για την αγάπη του Χριστού. Στον τόπο του μαρτυρίου του βρέθηκε, σταλμένη από τη Θεία Πρόνοια, μια πολύ ευσεβής χριστιανή, η Κλεοπάτρα.

Ήταν
χήρα, αλλά πλουσιωτάτη κι είχε κοντά της το μικρό μοναχογυιό της. Η ευγενής κυρία παρακολούθησε με βαθύ πόνο τα σκληρά βασανιστήρια, που έκαναν στο νέο για ν' αρνηθή

την πίστι του. Όταν έμεινε πια άψυχο το μαρτυρικό σώμα, η Κλεοπάτρα έδωσε πολλά χρήματα στους δήμιους και το πήρε. Με μεγάλη ευλάβεια το μετέφερε στ' αρχοντικό της και το έθαψε σ'ένα ιδιαίτερο δωμάτιο.

Ύστερα
από λίγα χρόνια, όταν βασίλεψε ο Μέγας Κωνσταντίνος και σταμάτησαν οι διωγμοί εναντίον των χριστιανών, η Κλεοπάτρα άφησε την Αίγυπτο για να γυρίση πίσω στην πατρίδα της την Παλαιστίνη και πήρε μαζί της το λείψανο του μάρτυρος, σαν πολύτιμο θησαυρό. Εκεί ξόδεψε ένα μεγάλο μέρος από την περιουσία της κι έκτισε μεγαλοπρεπέστατη εκκλησία στο όνομα του Αγίου Ουάρου κι αφιέρωσε σ' αυτήν το τίμιο λείψανο που φύλαγε μέσα σε ολόχρυση λάρνακα.

Όταν
ήσαν πια όλα έτοιμα, προσκάλεσε τον Επίσκοπο και τους κληρικούς της επαρχίας για τα εγκαίνια. Ύστερα από τη Θεία Λειτουργία, φιλοξένησε όλους τους πιστούς και τους έστρωσε πλούσιο τραπέζι. Η χήρα, μαζί με το νεαρό γυιό της, περιποιήθηκαν με τα ίδια τους τα χέρια όλους τους προσκαλεσμένους, χωρίς να βάλουν ψωμί στο στόμα τους. Σαν νύκτωσε και το σπίτι άδειασε από τον κόσμο, τσακισμένος από την κούρασι ο νέος, πήγε στο δωμάτιό του να ξεκουρασθή. Σε λίγο πήγε κι η μητέρα να του πάη φαγητό. Τον βρήκε να καίγεται στον πυρετο. Ανήσυχη του έκανε τις περιποιήσεις που ήξερε, ξεχνώντας την πείνα και την κούρασί της. Αλλ' όσο πέρναγε η ώρα, ο πυρετός ανέβαινε και προτού προφτάση να έρθη ο γιατρός, ο νέος ξεψύχησε στην αγκαλιά της απαρηγόρητης μάνας. Αλλόφρονη εκείνη από την απροσδόκητη συμφορά, σήκωσε το νεκρό σώμα και το πήγε στην εκκλησία του μάρτυρος. Το ακούμπισε πάνω στη λάρνακα των λειψάνων και πέφτοντας στα γόνατα, ξέσπασε σε σπαρακτικό θρήνο. Με πονεμένα λόγια, θύμιζε στον μάρτυρα, σαν να τον είχε ζωντανό μπροστά της, όσα είχε κάνει για χάρι του και απαιτούσε απ' αυτόν να κάνη εκείνο που έκανε ο Ελισσαίος για τη Σωμανίτιδα.

Ανάμεσα
στα δάκρυα και στ' αναφυλλητά, συντριμμένη από τον πόνο, αποκοιμήθηκε. Είδε τότε ένα θαυμάσιο όνειρο, που παρηγόρησε τη μητρική καρδιά της.

Άνοιξε
μπροστά στα μάτια της ο Ουρανός και μέσα από φως υπέρλαμπρο παρουσιάστηκε ο μάρτυς του Χριστού, στεφανωμένος μ' ολόχρυσο στεφάνι. Η δόξα του δεν περιγράφεται. Κρατούσε από το χέρι, σαν φίλος τον φίλο του, το γυιό της χήρας, που φόραγε κι αυτος ολάνθιστο στεφάνι στο όμορφο κεφάλι του.

—
Μη με κατηγορής για αγνωμοσύνη, Κλεοπάτρα, της είπε ο μάρτυς με γλυκύτητα. Θυμάσαι πόσες φορές, γονατιστή μπροστά στα λείψανά μου, γύρευες χάριτες για το παιδί σου; Τί πιο μεγάλο χάρισμα μπορούσα να σου ανταποδώσω από τούτη τη δόξα που βλέπεις; Αν, ύστερα απ' αυτό, εξακολουθής να τον γυρεύης κοντά σου, είναι ελεύθερος να έλθη.

Και γυρίζοντας στο νέο, του έδειξε την πονεμένη μητέρα του.

— Φίλε μου, μπορείς να πας μαζί της.

Εκείνος
όμως έπεσε στην αγκαλιά του μάρτυρος, σαν να μην ήθελε ποτέ να τον αποχωριστή, και στρέφοντας στη μητέρα του ελαφρά το κεφάλι, της είπε:

—
Επιμένης λοιπόν να μου στερήσης αυτή την ευτυχία; Θέλεις ποτέ να με ξαναφέρης από τα αιώνια στα πρόσκαιρα κι από τη χαρά στη λύπη; Πάψε, μητέρα, να πενθής και ετοιμάσου να μας συναντήσης.

Βάλσαμο
παρηγοριάς χύθηκε στην πληγωμένη καρδιά της χήρας, ύστερα από την οπτασία. Αφού έθαψε το παιδί της στην καινούργια εκκλησία, μοίρασε στους φτωχούς όλη την περιουσία της, φόρεσε ταπεινά ρούχα κι έμεινε εκεί κοντά στον τάφο του μάρτυρος και του παιδιού της. Επτά ολόκληρα χρόνια περιποιήθηκε το ναό και πέθανε με φήμη αγίας.

(Πηγή: paterikiorthodoxia.com)